

Griffiennr.:
Parketnr.: 66.L7.6820-02

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 26 SEPTEMBER 2006

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **eenentwintigste kamer**, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

manègehouder, geboren te
op , wonende te

VERDACHT VAN :

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

door na op het terrein, gelegen te ten
kadaster gekend onder in
eigendom toebehorende aan hoger vernoemd

- een houten windscherm met carports, gelegen tussen de woning en de kantine (zie bijgevoegde situatieschets letter A)
- het terras voor de kantine en windscherm rond het terras (A1)
- houten paardenboxen links van de vergunde nieuwe stal (B)
- stal bestaande uit een metalen constructie met metalen wandbekleding naast de paardenboxen
- 2 prefabstallen (D en E)
- 5 prefabstallen (F)
- de vloerplaat en funderingen, te hebben opgericht

te op een niet nader te bepalen datum in 1992 - 1993

de hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben te in de periode gaande van 1 januari 1994 tot en met 24 maart 1997

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08 juni 1999)

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

op het terrein omschreven onder de tenlastenlegging A, door de instandhouding van de onder A omschreven toestand te in de periode gaande van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000

de feiten onder de tenlastenlegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999).

- C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

dd. 18 mei 1999 (B.S. 08 juni 1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

op het terrein, omschreven onder de tenlastelegging, door de instandhouding van de onder A omschreven toestand te vanaf 1 mei 2000 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 10 november 2003

D. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-7°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1-7°, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet.

1. door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen het gebruik van al dan niet vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, terzake in strijd met artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse regering dd. 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen (B.S. 30 augustus 1984), in casu :

door het wijzigen van het gebruik als gedesaffecteerd landbouwbedrijf naar manege, betrokken perceel volgens het gewestplan (K.B. van 14 september 1971) gelegen in een agrarisch landschappelijk waardevol gebied.

te op 1 januari 1994

2. en de sub 1 vermelde toestand in stand te hebben gehouden,

te in de periode gaande van 1 januari 1994 tot en met 24 maart 1999, de overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed zoals geformuleerd onder A

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1,2, 99 § 1-6°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) en het Besluit van de Vlaamse regering dd. 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (B.S. 18 mei 2000) zoals gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering dd. 26 april 2002 (B.S. 20 juni 2002)

- E Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-7°, 43 §, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen het gebruik van al dan niet vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, terzake in de strijd met artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse regering dd. 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen (B.S. 30 augustus 1984), in casu :

door de instandhouding van de onder D1 omschreven toestand

op het terrein omschreven onder de tenlastenlegging A te in de periode gaande van 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000

de feiten thans strafbaar overeenkomstig met de artikelens 1, 2, 99 § 1-6°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) en het Besluit van de Vlaamse regering dd. 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (B.S. 18 mei 2000) zoals gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering dd. 26 april 2002 (B.S. 20 juni 2002)

- F. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-6°, 146-1°, lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08 juni 1999) de bij artikel 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning geheel of gedeeltelijk de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed met het oog op een nieuwe functie te hebben gewijzigd voor zover deze functiewijziging voorkomt op een door de Vlaamse regering op te stellen lijst van vergunningsplichtige functiewijzigingen, terzake in strijd met artikel 2 § 1 van het Besluit van de Vlaamse regering dd. 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is (B.S. 18 mei 2000) zoals gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering dd. 26 april 2002 (B.S. 20 juni 2002), in casu :

door de instandhouding van de onder D1 omschreven toestand op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikel 42 en 43 bis van het strafwetboek, zoals ingevoegd door de Wet van 17 juli 1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 467.341 EUR :

- inkomsten 1994 : 3.774.928 BEF
- inkomsten 1995 : 2.916.693 BEF
- inkomsten 1996 : 2.325.606 BEF
- inkomsten 1997 : 1.684.151 BEF
- inkomsten 1998 : 2.273.987 BEF
- inkomsten 1999 : 1.580.210 BEF
- inkomsten 2000 : 1.280.041 BEF
- inkomsten 2001 : 1.005.620 BEF
- inkomsten 2002 : 1.005.620 BEF
- inkomsten 2003 : 1.005.620 BEF

totaal 18.852.476 BEF of 467.341 EUR

zijnde hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld, hetzij onkosten uit belegde voordelen, waarbij de rechter, indien de zaken

Ter openbare terechtzitting van 10 februari 2004 werd de zaak in voorzetting gesteld naar de openbare terechtzitting van 1 juni 2004 teneinde het openbaar ministerie en de verdediging de mogelijkheid te bieden standpunt in te nemen inzake de legaliteit van de voorliggende vergunningen en teneinde de verdediging de historiek van het bedrijf, ook voor 1992, te laten nagaan.

Ter openbare terechtzitting van 1 juni 2004 werd de zaak in voortzetting gesteld naar de openbare terechtzitting van 26 oktober 2004 teneinde de verdediging de mogelijkheid te bieden te repliceren op de conclusie van het openbaar ministerie.

Ter openbare terechtzitting van 26 oktober 2004 werd, op verzoek van de beklaagde, de zaak in voortzetting gesteld naar de openbare terechtzitting van 25 januari 2005.

Ter openbare terechtzitting van 25 januari 2005 werd een plaatsafstapping bevolen op 25 februari 2005 en werd de zaak in voorzetting naar die datum gesteld.

Ter openbare terechtzitting van 22 februari 2005 werd de zaak in voorzetting gesteld naar de openbare terechtzitting van 26 april 2005.

Ter openbare terechtzitting van 26 april 2005 werd de zaak, op verzoek van de beklaagde, uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 6 december 2005.

Ter openbare terechtzitting van 6 december 2005 werd de zaak, wegens de gewijzigde samenstelling, hernomen en, op verzoek van de beklaagde, in voorzetting gesteld naar de openbare terechtzitting van 28 maart 2006.

Ter openbare terechtzitting van 28 maart 2006 werd het proces-verbaal van onderzoek ter plaatse verbeterd in die zin dat dit op 25 februari 2005 doorging in plaats van op 22 februari 2005 en werd de zaak, op verzoek van de beklaagde, in voorzetting gesteld naar de openbare terechtzitting van 27 juni 2006.

4. Ter openbare terechtzitting van 27 juni 2006 werd de zaak behandeld en aanhoorde de rechtbank :

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door
substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging,
voorgedragen door advocaat te
die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt;

De zaak werd voor uitspraak gesteld op de openbare terechtzitting van 12 september 2006.

Relevante gegevens

1. De beklaagde is eigenaar van een perceel, gelegen te
ten kadaster gekend onder

Overeenkomstig het gewestplan (KB 14.09.1977) is
voormeld perceel gelegen in agrarisch landschappelijk waardevol gebied.

2. Naar aanleiding van een anonieme klacht van een aantal buurtbewoners
d.d. 16 januari 2002 (stuk 8 - 9) werd er een onderzoek ingesteld naar de
bouwwerken en activiteiten op voormeld terrein.

Uit het proces-verbaal van 1 augustus 2002 blijkt
dat de beklaagde in 1992 een stedenbouwkundige vergunning bekam
voor een nieuwe stal als uitbreiding bij de paardenfokkerij en een
regularisatie voor een berging, nieuwe badkamer en veranda bij de
bedrijfswoning.

De bestaande houten stallen dienden afgebroken te worden. Voor de
regularisatie van de kantine diende een transactiesom betaald te worden.

Er werd vastgesteld dat er geen stedenbouwkundige vergunning werd
aangevraagd voor .

- een houten windscherm met carports, gelegen tussen de woning en de
kantine (letter A op situatieschets);
- het terras voor de kantine en het windscherm (hout/glas) rond het terras
(letter A/I op situatieschets);
- de niet-gesloopte houten paardenboxen die voorzien werden met een
metalen wandbedekking, links van de vergunde nieuwe stal (letter B op
situatieschets);
- stal bestaande uit een metalen constructie met metalen wandbekleding
naast de paardenboxen en ingericht als paardenboxen, opslagplaats en
standplaats voor materiaal (letter C op situatieschets);
- twee prefabstallen met houten wandconstructie, ingericht als
paardenboxen en opslaguime (letter D en E op situatieschets);
- vijf prefabstallen met wandbekleding uit hout, metaal of kunststof en
ingericht als paardenboxen (letter F op situatieschets);

3 .Ter gelegenheid van zijn verhoor op 30 juli 2002 gaf de beklaagde volgende feiten toe (stuk 5) :

- de stal naast zijn loods werd nog niet afgebroken;
- tussen de woning en de stal werd een houten windscherm aangebracht;
- de vloerplaat met omheining voor de kantine, die gebruik wordt als terras, werd door hem in juli 2001 aangelegd zonder vergunning;
- de stal naast de loods, bestaande uit een metalen constructie, heeft hij in 1994 zonder vergunning bijgebouwd aan de bestaande houten paardenboxen;
- voor de andere metalen en verplaatsbare paardenboxen achter de stal en loods werd geen vergunning aangevraagd.

4. Op 21 februari 2003 drukte de beklaagde zijn verwondering uit over de herstellvordering. Hij vermoedt dat de klacht uitgaat van één bepaalde persoon en zegt beroep te zullen doen op een raadsman en architect om eventuele minieme inbreuken te laten regulariseren (stuk 49-50). Tevens liet de beklaagde een aantal verklaringen van buurbewoners aan het proces-verbaal voegen waaruit blijkt dat zij geen hinder ondervinden van de uitbating (stuk 51-61).

5. Op 14 maart 2006 heeft het college van burgemeester en schepenen van de gemeente geweigerd een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor " regularisatie bestemmingswijziging hangaar tot manège, prefabstallingen en windschermen".

Hierbij werd verwezen naar het advies d.d. 1 maart 2006 van de gemachtigde ambtenaar en naar het advies van de Afdeling Land waarin werd gesteld " Paardenmanèges horen niet thuis in het agrarisch gebied en kunnen als dusdanig binnen de voorschriften van dat agrarisch gebied niet worden vergund. Ze kunnen op beperkte schaal enkel worden aanvaard via een bestemmingswijziging van een vergund gebouw (zie betreffende besluit van de Vlaamse regering dd. 28.11.03). Gezien het hier om regularisaties gaat is dit besluit niet van toepassing".

In rechte

I. Omtrent de opgeworpen verjaring

6. De beklaagde wordt vervolgd wegens enerzijds het instandhouden van wederrechtelijk opgerichte inrichtingen/bouwwerken in de periode gaande van 1 januari 1994 tot 10 november 2003 (tenlasteleggingen A, B en C) en anderzijds het wederrechtelijk wijzigen van het gebruik van een gedesaffecteerd landbouwbedrijf op 1 januari 1994 (tenlastelegging D1) en de instandhouding van deze toestand in de periode van 1 januari 1994 tot 10 november 2003 (tenlastelegging D2, E en F).

7. De tenlasteleggingen waarvoor de beklagde vervolgd wordt zijn nog steeds strafbaar en, in tegenstelling tot wat hij voorhoudt, nog niet verjaard.

7.1. Artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna afgekort als DORO), wat het handhavingsbeleid betreft, heeft aan artikel 146 DORO een derde lid toegevoegd dat bepaalt dat de strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, niet geldt voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

7.2. In het arrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005 (B.S. 31 januari 2005) werd een deel van deze bepaling vernietigd, namelijk "voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden" en "voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg."

Het Arbitragehof was evenwel van oordeel dat wat de strafbaarheid betreft van het instandhouden betreft in ruimtelijke kwetsbare gebieden, de bepaling wel voldeed aan de vereisten van nauwkeurigheid, duidelijkheid en voorspelbaarheid waaraan strafwetten moeten voldoen.

Artikel 146, vierde lid, van het decreet van 18 mei 1999, zoals toegevoegd bij het artikel 7 en gewijzigd bij artikel 46 van het decreet van 21 november 2003, bepaalt immers dat onder de ruimtelijk kwetsbare gebieden worden verstaan :

"de groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologische waarde of belang, agrarische gebieden met bijzondere waarde, grote eenheden natuur, grote eenheden natuur in ontwikkeling en de ermee vergelijkbare gebieden, aangewezen in ruimtelijke uitvoeringsplannen of plannen van aanleg, alsook de beschermde duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, aangewezen krachtens het decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen".

7.3. Uit de omschrijving "landschappelijk waardevol agrarisch gebied" blijkt duidelijk dat dit gebied een bijzondere waarde heeft in de zin van artikel 146, lid 4, DORO. Derhalve is de instandhouding in dergelijke gebied nog steeds strafbaar (zie in dezelfde zin Cass., 22 februari 2005, www.cass.be met gelijklopende conclusie Procureur-generaal en Cass. 2 mei 2006, www.cass.be,

7.4. Uit wat voorafgaat volgt dat de instandhouding van de wederrechtelijk uitgevoerde werken en de wederrechtelijke functiewijziging nog steeds strafbaar is.

7.5. Het misdrijf van instandhouding is een voortdurend misdrijf, dit is een misdrijf dat bestaat in een ononderbroken en door de dader bestendige wederrechtelijke toestand. De verjaringstermijn van de strafvordering vangt pas aan op het ogenblik dat een einde wordt gesteld aan de bestendige delictuele toestand, hetzij door afbraak, hetzij door regularisatie (zie o.a. Daniel De Wolf, Het strafrechterlijk onderzoek naar het milieumisdrijf" in Milieustraf-en Milieustrafprocesrecht – Actuele vraagstukken, Larcier, 2005, blz 260 e.v.).

Uit de behandeling ter zitting (verklaring van de beklaagde, weigering van regularisatie door college van burgemeester en schepenen,...) is komen vast te staan dat minstens tot op 10 november 2003 (einde van de geïncrimineerde periode) de wederrechtelijke toestand bestond.

De tenlasteleggingen inzake wederrechtelijke instandhouding (A, B, C, D1, D2, E en F zijn nog niet verjaard, vermits de verjaringstermijn van de strafvordering vijf jaar bedraagt, behoudens stuiting of schorsing, en deze pas een aanvang neemt op het ogenblik dat er een einde is gesteld aan de wederrechtelijke toestand. De tenlastelegging D1, een aflopend misdrijf, is evenmin verjaard. nu alle tenlasteleggingen onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking en derhalve één strafbare gedraging vormen.

II. ten gronde

8. Uit de gegevens van het strafdossier, waaronder de verklaring van de beklaagde, en de behandeling ter openbare terechtzitting blijkt dat de tenlasteleggingen A, B, C, D1, D2, E en F in hoofde van de beklaagde naar eis van recht bewezen zijn. Zij vormen de uiting van éénzelfde strafbaar opzet, zodat slechts één straf moet worden opgelegd.

Het gegeven dat de beklaagde de weigeringbeslissing van de gemeente aanvecht is bij de beoordeling op strafgebied niet relevant, net zo min als de vraag of een regularisatievergunning mogelijk is. Het staat immers vast dat de beklaagde niet over de vereiste stedenbouwkundige vergunning beschikte.

Door de rechtbank dient niet te worden nagegaan of de weigering van de overheid om een regularisatie te verlenen wettig is, nu een eventuele onwettigheid van deze weigeringbeslissing niet voor gevolg heeft dat de uitgevoerde werken en functiewijziging als vergund worden aanzien.

Nopens de strafmaat

9. De bewezen verklaarde tenlasteleggingen zijn de uiting van éénzelfde strafbare gedraging, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

10. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde, zoals onder meer blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden.

11. De handelwijze van de in hoofde van de beklaagde bewezen tenlasteleggingen tonen aan dat hij het niet steeds even nauw neemt met de reglementering op het gebied van stedenbouw.

De beklaagde is al jarenlang vertrouwd met het paardenmilieu (zie ook stuk 13/beklaagde – verklaring 14.09.1989) en weet maar al te goed dat er een duidelijk verschil is tussen een paardenfokkerij en een manege. Terwijl in een paardenfokkerij het fokken en verzorgen van paarden centraal staat, is dit bij een manege de vrijetijdsbesteding, wat een gans andere ruimtelijke en maatschappelijke impact heeft.

Hij dient te beseffen dat hij zich niet ongestraft boven de wet kan stellen. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklaagde.

12. De beklaagde liep in 1989 en 1992 twee correctionele veroordelingen op, doch kwam sindsdien blijkbaar niet meer in aanraking met het gerecht, hetgeen in zijn voordeel spreekt.

13. Gelet op hetgeen voorafgaat dient een geldboete zoals hierna bepaald te worden opgelegd. Om de beklaagde er toe aan te zetten in de toekomst geen verdere inbreuken te plegen, kan een deel daarvan met uitstel van tenuitvoerlegging worden opgelegd.

Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

De feiten werden gepleegd voor en na 01.01.2002, datum waarop de wet van 26 juni 2000 in werking is getreden.

De op te leggen geldboete moet derhalve worden opgelegd in euro en dient te worden verhoogd met 40 decimes.

Nopens de gevorderde verbeurdverklaring

14. Het openbaar ministerie vordert de verbeurdverklaring van een bedrag van 467 341,00 euro of 18.852.476 BEF

Voor de begroting van dit vermogensvoordeel wordt als basis de brutowinst van de eigenlijke exploitatie gehanteerd (Vak XIII – rubriek 600) van de inkomstenjaren 1994 tot en met 2003.

De bijgevoegde stukken brengen volgende gegevens naar voor:

Inkomsten 1994 : 3.774.928 BEF = cfr. aangifte en aanslagbiljet.
In supplementaire aanslag wordt dit bedrag herleid tot 3.774.428 BEF
In beide gevallen is het netto-beroepsinkomen negatief
Volgens beide aanslagen is het gezamenlijk belastbaar inkomen BEF.(netto-inkomen uit onroerend goed)

Inkomsten 1995 : 2.916.693 BEF = cfr. aangifte en aanslagbiljet
Volgens het aanslagbiljet bedraagt het gezamenlijk belastbaar inkomen van het gezin BEF (waarvan .98.000 BEF netto-inkomen uit onroerend goed is)

Inkomsten 1996 : 2.325.606 BEF = cfr. aangifte en aanslagbiljet
Volgens het aanslagbiljet is het gezamenlijk belastbaar inkomen van het gezin BEF (waarvan 72.000 BEF netto-inkomen uit onroerend goed is)

Inkomsten 1997 : 1.684.151.606 BEF = cfr. aangifte en aanslagbiljet
In supplementaire aanslag wordt dit bedrag verhoogd tot 1.884.151 BEF
Volgens beide aanslagen is het gezamenlijk belastbaar inkomen BEF (netto-inkomen uit onroerend goed)

Inkomsten 1998 : 2.273.987 BEF = cfr. aangifte en aanslagbiljet
Volgens aanslagbiljet is het gezamenlijk belastbaar inkomen van het gezin BEF (netto-inkomen uit onroerend goed)

Inkomsten 1999 : 1.580.210 BEF = cfr. aangifte en aanslagbiljet
Volgens aanslagbiljet is het gezamenlijk belastbaar inkomen van het gezin BEF (netto-inkomen uit onroerend goed)

Inkomsten 2000 : 1.280.041 BEF = cfr. aangifte
Het aanslagbiljet vermeldt 1.293.524 BEF (rubriek 602 financiële opbrengsten wordt onder rubriek 600 brutowinst exploitatie gebracht)
Volgens aanslagbiljet is het gezamenlijk belastbaar inkomen van het gezin euro (netto-inkomen uit onroerend goed)

Inkomsten 2001 : 1.005.620 BEF = cfr. aangifte
Er bevindt zich geen aanslagbiljet in het dossier. De aangifte werd laattijdig ingediend.

Inkomsten 2002 : 1.005.620 BEF

Zelfde basis als 2001. Er bevindt zich geen aangifte noch aanslagbiljet in het dossier.

Inkomsten 2003: 1.005.620 BEF

Zelfde basis als 2001. Er bevindt zich geen aangifte noch aanslagbiljet in het dossier

14. De beklaagde verzoekt om de afwijzing van de gevorderde verbeurdverklaring. Hij voert tevens aan dat de inkomsten niet onwettelijk zijn verkregen en eveneens zouden verworven zijn indien enkel een paardenfokkerij zou zijn uitgebaat.

15. De bijzondere verbeurdverklaring is mogelijk van vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats zijn gesteld en de inkomsten uit de belegde voordelen (art. 42.3 Sw.).

Sinds de wet van 19 december 2002 is er voor deze facultatieve verbeurdverklaring een schriftelijke vordering vereist (art. 43bis lid 1 Sw) die voldoende precies dient te zijn.

16. De rechtbank gaat niet in op de vordering tot verbeurdverklaring. Het staat immers vast dat de beklaagde ook zonder de illegale praktijken vermogensvoordelen zou gehaald hebben uit de wel vergunde gebouwen en activiteiten waaronder de paardenfokkerij. De gegevens waarover de rechtbank vermog te beschikken laten niet toe na te gaan welke de inkomsten zijn die de beklaagde juist heeft genoten uit de illegale activiteiten. Daarenboven zou het opleggen van een vermogensvoordeel de verdere toekomst van de beklaagde zeer ernstig in het gedrang brengen. Het komt om die reden niet aangewezen voor de verbeurte van een vermogensvoordeel te bevelen.

Nopens de herstellvordering

17. Op 26 september 2002 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zijn herstellvordering overgemaakt aan het openbaar ministerie.

De gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur vordert, onder verbeurte van een dwangsom van 500 euro per dag bij niet-uitvoering binnen de door het vonnis vastgesteld termijn (stuk 39-44) :

- "- afbraak houten windscherm met carports gelegen tussen de woning en de kantine (zie bijgevoegde situatieschets letter A) verwijderen van het terras voor de kantine en windscherm rond het terras (letter A1);
- afbraak houten paardenboxen links van de vergunde nieuwe stal (B);
- afbraak stal bestaande uit een metalen constructie met metalen wandbekleding naast de paardenboxen (C);

- afbraak 2 prefabstallen (D en E);
- afbraak van 5 prefabstallen (F);
- verwijderen vloerplaat en funderingen;
- verwijderen van alle afbraakmaterialen van het terrein;
- herstellen van het maaiveld tot het oorspronkelijk niveau.
- stoppen van het uitbaten van een manege."

18. Het openbaar ministerie sloot zich aan bij de gevraagde herstellvordering en vorderde eveneens een dwangsom van 500 euro per dag vertraging.

19. Bij schrijven dd. 24.02.2005 liet de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur onder meer weten dat indien de beklagde een stedenbouwkundige vergunning zou bekomen om een manege uit te baten in de vergunde gebouwen en/of een stedenbouwkundige vergunning zou bekomen voor de gebouwen die op heden in overtreding staan, zijn bestuur bereid is de herstellvordering aan te passen.

20. Uit de gegevens van het dossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de regularisatieprocedure nog hangende is. Hoewel de rechtbank geenszins gehouden is het resultaat daarvan af te wachten, acht de rechtbank het in onderliggend geval opportuun om het verder verloop van deze procedure af te wachten.

De zaak wordt wat dit onderdeel betreft dan ook uitgesteld naar de hierna bepaalde datum.

BURGERRECHTELIJK

Ingevolge de wet van 13 april 2005 (BS 3 mei 2005) dient de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185 §2, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 25, 38, 40, 41, 65, 100 van het Strafwetboek; alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding;
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;
art. 162 Wet 26 juni 1992; art. 48 Wet 20 juli 1991; K.B. 29 juli 1992;
K.B. 23 december 1993; Programmawet 24 december 1993;
art. 1, 8, 14 §1 wet van 29 juni 1964 ;
art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);

art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
art. 4 V.T.Sv.

* * * * *

DE RECHTBANK, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Verbeteret de dagvaarding zoals hiervoor vermeld.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A, B, C, D1, D2, E en F SAMEN tot een **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EUR (= 2.000,00 EUR).**

Verhoogt de geldboete met 40 opdecimes, aldus gebracht op tienduizend EUR (= 10.000,00 EUR).

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

* * * * *

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde **wat betreft DUIZEND EURO of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen van de uitgesproken geldboete van tweeduizend euro zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

* * * * *

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD

ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 109,12 EUR.

Legt de beklaagde tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

WAT BETREFT DE HERSTELVORDERING :

Stelt de zaak wat dit onderdeel betreft uit naar de openbare terechtzitting van 20 maart 2007.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan voor zover er nog niet definitief werd over geoordeeld.

Aldus **gewezen en uitgesproken** in openbare terechtzitting op **26 SEPTEMBER 2006**.

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter;
- substituut-Procureur des Konings;
- griffier